

Napolju

Riblja Corba

Umoran, bolestan i mnogo ranjiv,
nikakav, ocajan, pomalo sanjiv,
napolju pticice
pale bi nicice,
kad bi me videle.
Polomljen, porazen, pomalo mrtav,
trese me groznica, glas mi je drhtav,
Tramvaji prolaze,
vode nadolaze,
dok me neutope.
Oci u oci sa svojom bedom
ja pravdam sebe i mrzim sve redom,
prica o ljubavi
obicno ugnjavi,
cutim i grize me cir.
A napolju nista vise
osim tople letnje kise,
a napolju lisce susti,
izgleda da mnogo pljusti.